

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9C/16/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812225618
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3812225618.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Beatou Gešvantnerovou v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO, a.s., Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Bratislava, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547 proti odporcom v 1/: R. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., B. XX/X a v 2./: D. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., B. XX/X o zaplatenie 2.341,85 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporcovia v 1/ a 2/ rade sú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 83,35 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 83,35 eur od 01.07.2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom z 28.12.2012 domáhal zaplatenia 2341,85 eur s príslušenstvom proti odporcom v 1. a 2.rade z týchto dôvodov: Dňa 08.09.2008 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s odporkyňou v 1.rade ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Obsahom zmluvy bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporcovi spotrebiteľský úver vo výške 5780,62 eur a záväzok odporcu nahradiť náklady spojené so spotrebiteľským úverom formou 48 mesačných splátok vo výške 161,09 eur so splatnosťou prvej splátky 15.10.2008. Na základe tejto zmluvy navrhovateľ previedol na účet odporcu sumu 5780,62 eur čo potvrdzuje predložený výpis z odosielacej banky navrhovateľa. Podľa úverovej zmluvy bola z istiny strhnutá čiastka vo výške 115,58 eur za účelom úhrady poplatku za uzavretie zmluvy. K tomu predložil ako dôkaz zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru a výpis z účtu navrhovateľa, potvrdzujúci bankový prevod. Odporca súhlasil so Všeobecnými úverovými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, podľa ktorých: Podľa bodu III-4.-1. VÚP (Všeobecné úverové podmienky) je klient povinný riadne a včas splácať úver v mesačných splátkach. Navrhovateľ použije splátku na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov, podľa zmluvy o úvere a sadzovníka poplatkov vrátane čiastky, na úhradu poisťného a nakoniec na splátku príslušnej časti úverovej istiny. Odporca svoj záväzok riadne a včas neplnil a uhradil len sumu 5581,68 eur. Na predžalobné výzvy nereagoval. Podľa bodu IV-4-2 a III-6-1 VÚP je Cetelem oprávnený odstúpiť od úverovej zmluvy a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia v prípade že sa klient dostal do omeškania so splatením viac než dvoch po sebe nasledujúcich splátok, alebo jednej splátky dlhšie ako tri mesiace. Odstúpenie od zmluvy je potrebné vykonať doporučeným listom a nadobúda účinnosť ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci v ktorom bolo doručené oznámenie o odstúpení druhej strany. Odstúpením je splatný celý dlh klienta voči Cetelemu. Odstúpenie sa považuje za doručené dňom márneho uplynutia úložnej lehoty alebo dňom vrátenia zásielky Cetelemu. Navrhovateľ odstúpil od zmluvy 10.05.2012 a toto

nadobudlo účinnosť 30.06.2012. Navrhovateľ ďalej predložil výpis z úverového účtu klienta a plán amortizácie, z ktorých vyplýva výška splátok, dátum zaplatenia a výška uskutočnených splátok. Ďalej predložil všeobecné podmienky pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, odstúpenie od úverovej zmluvy s potvrdením o doručení, prehlásenie partnera, výpis z úverového účtu klienta, plán amortizácie a sadzobník poplatkov.

Súd vykonal na pojednávaní dokazovanie výsluchom odporcov, ktorí sa však nevedeli vyjadriť k výške poskytnutej istiny, ani počtu zaplatených splátok. Ďalej sa súd oboznámil s listinami, predloženými navrhovateľom: z výpisu z účtu vedeného v Calyon, pobočke zahraničnej banky, spoločnosti Cetelem Slovensko, a.s., č. listu 10 vyplýva, že 09.09.2008 bola na účet odporkyne v 1. rade poukázaná suma 86.518,22 Sk. Ďalej z úverového účtu č. listu 11-22, na danom úverovom účte je uvedené započítanie: odkúpenie úveru vo výške 2793,16 eur a ako financie v prospech klienta je uvedené 5780,62 eur. Ku dňu 03.05.2012 bolo zúčtované do právneho vymáhania 2341,85 eur.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania posúdil vzťah účastníkov podľa ustanovenia §§ 52 ods. 1, Občianskeho zákonníka a režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a vo vzťahu k Občianskemu zákonníku je lex specialis, čo znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené týmto zákonom, použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nakoniec v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa nemôžu odchyliť od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný a tento rozsudkom zo 4.6.2013 zamietol.

Je nepochybné, že účastníci uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru dňa 08.09.2008 - navrhovateľ ako veriteľ s odporkyňou v 1. rade (odporca v 2. rade je manželom odporkyne v 1. rade) ako dlžníkom. Obsahom zmluvy bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporkyňi spotrebiteľský úver v maximálnej výške 5780,62 eur a záväzok odporcu nahradiť náklady spojené so spotrebiteľským úverom formou 48 mesačných splátok vo výške 161,09 eur so splatnosťou prvej splátky 15.10.2008. Na základe tejto zmluvy, ako bolo z listín predložených navrhovateľom (čl.10) preukázané, navrhovateľ previedol na účet odporcu sumu 86.518,22 Sk čo potvrdzuje výpis z odosielacej banky navrhovateľa. Tvrdenia o poskytnutí zvyšnej žalovanej sumy navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal. Podľa úverovej zmluvy bola z istiny strhnutá aj čiastka vo výške 115,58 eur za účelom úhrady poplatku za uzavretie zmluvy. Odporkyňa jednotlivými splátkami uhradila sumu 5581,68 eur. Navrhovateľ odstúpil od zmluvy 10.05.2012 a toto odstúpenie nadobudlo účinnosť 30.06.2012. Reálne teda bolo poukázaných na účet odporkyne v 1. rade 9.9.2008 86.518,22 Sk. Podľa zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola stanovená maximálna výška úveru na sumu 5780,62 eur. Zo samotného znenia zmluva teda nemožno vyvodit' reálnu výšku poskytnutého úveru, len z navrhovateľom označeného výpisu z banky čl.10. Teda navrhovateľ poskytol peňažné prostriedky v preukázanej výške podľa výpisu čl. 10 v prepočte 2871,87 eura, tiež došlo k odkúpeniu úveru vo výške 2793,16,- eur ako to preukazuje čl. 11 a odporkyňa navrhovateľovi uhradila 5581,68 eur. V konaní tiež bolo z listín nepochybne preukázané, že navrhovateľ od zmluvy s odporcom odstúpil a toto odstúpenie sa stalo účinným k 30.6.2012 Pre prípad odstúpenia od zmluvy mali pritom účastníci vo všeobecných podmienkach dohodnuté, že odporca je povinný uhradiť celú dlžnú sumu aj s príslušenstvom ku dňu odstúpenia od zmluvy. V tejto súvislosti však uviedol, v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu a v zmysle ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa podmienky upravené v zmluve nemôžu odchyliť od ustanovenia Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na ust. § 39, § 48 a § 457 Občianskeho zákonníka zdôraznil, že odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje od začiatku a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy si majú účastníci zrušenej zmluvy navzájom vrátiť už vykonané plnenia podľa ust. § 457 Občianskeho zákonníka. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršujú jeho postavenie. Dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa dojednaní zmluvy medzi účastníkmi konania považoval za nevýhodnejšie v porovnaní s dôsledkami odstúpenia podľa úpravy Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z uvedeného zastával názor, že ustanovenie všeobecných podmienok, podľa ktorých má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy, je upravené pre

odporkyňa 1/ nevýhodnejšie oproti úprave v ust. § 48 v spojení s ust. § 457 Občianskeho zákonníka. Za daného stavu majú podľa jeho neho prednosť ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v rámci spotrebiteľského práva. Preto dospel k záveru, že po odstúpení od zmluvy je odporkyňa 1/ povinná vrátiť navrhovateľovi iba to, čo jej bolo poskytnuté, t.j. sumu 2.871,88 Eur (86.518,22 Sk), pričom táto povinnosť vznikla ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy. V konaní mal pritom za nepochybné preukázané, že odporkyňa 1/ navrhovateľovi uhradila v súvislosti so zmluvou sumu 5581,68 Eur. Z vykonaného dokazovania preto považoval za zrejmé, že ak navrhovateľ poskytol odporkyňi 1/ finančné prostriedky vo výške 2.871,88 Eur (86.518,22 Sk) a táto mu doposiaľ uhradila sumu 5581,68 Eur, vrátila tak celú sumu, ktorú jej navrhovateľ poskytol a z uvedených dôvodov súd rozsudkom 9C16/2013 zo 4.6.2013 návrh v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., keď navrhovateľ bol neúspešný a úspešní odporcovia náhradu trov nežiadali.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na skutočnosť, že podľa bodu A3) Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, uzatvorenej medzi účastníkmi konania dňa 08.09.2008 (ďalej len úverová zmluva), odporca žiada o ďalšie čerpanie úveru vo výške rozdielu medzi celkovou výškou úveru (5780,62 Eur) a súčtom nesplateného zostatku úveru zo Zmluvy podľa časti B1), t.j. úveru registrovaného pod č. 42658718739001 ku dňu uzavretia Zmluvy s tým, že sa zaväzuje úver podľa časti B) splácať v dohodnutých splátkach. Na základe Zmluvy potom navrhovateľ previedol na účet odporcu sumu vo výške 2.871,87 Eur (85.518,22 Sk), čo potvrdzuje predložený výpis z odosielajúcej banky navrhovateľa. V danej súvislosti zdôraznil, že súčasne došlo k odkupu úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX vo výške 2.793,16 Eur, čo považoval za zrejmé z prvej strany výpisu z úverového účtu odporcu, kde ku dňu 08.09.2008 je uvedený odkup úveru. Zohľadňujúc uvedené je tak podľa jeho názoru nepochybné, že odporcovi poskytol úver v celkovej výške 5.780,62 Eur tak, ako to tvrdil v návrhu na začatie konania, pričom suma vo výške 2.871,87 Eur bola prevedená priamo na účet odporcu, suma 2.793,16 Eur bola použitá na odkup staršieho úveru a suma 115,58 Eur bola strhnutá na poplatok za poskytnutie úveru podľa časti B) Zmluvy. Rovnako nesúhlasil so záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého sa odstúpením od zmluvy zmluva zrušila od počiatku, keď v danej súvislosti dôvodil, že podľa bodu I.-2. Všeobecných úverových podmienok nachádzajúcich sa na zadnej strane Zmluvy a tvoriacich ich neoddeliteľnú súčasť uzavrel navrhovateľ s odporcom úverovú zmluvu podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. So všeobecnými úverovými podmienkami vyslovil odporca svoj súhlas, čo potvrdil svojim podpisom na Zmluve. Nakoľko ide o absolútny obchod, navrhovateľ vyjadril presvedčenie, že je potrebné vychádzať z právnej úpravy odstúpenia podľa ust. § 344 Obchodného zákonníka, osobitnej právnej úpravy odstúpenia pri úverových zmluvách podľa ust. § 506 Obchodného zákonníka, ako aj dohody zmluvných strán podľa bodu IV.-4.-2., III.-6.-1. a V.-5. všeobecných úverových podmienok. V dôsledku uvedeného mal za to, že odstúpením od úverovej zmluvy zo strany navrhovateľa z dôvodu neplnenia zmluvných splátok úveru odporcom nedošlo k zrušeniu úverovej zmluvy od počiatku ani k zániku všetkých práv a povinností z tejto úverovej zmluvy, nakoľko navrhovateľ bol aj po odstúpení oprávnený požadovať od odporcu splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva. Podľa jeho názoru tak v danom prípade neobstojí ani úvaha o prípadnej prednosti právneho režimu odstúpenia podľa ust. § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka pre režimom odstúpenia podľa Obchodného zákonníka z dôvodu, že je to pre spotrebiteľa výhodnejšie, keďže tak všeobecná úprava odstúpenia podľa ust. § 48 Občianskeho zákonníka ako aj všeobecná úprava odstúpenia podľa ust. § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka umožňujú zmluvným stranám dohodnúť účinky odstúpenia od zmluvy odchylné od zákonnej úpravy a sú teda v tomto smere rovnocenné. Aj keby sa odstúpenie posudzovalo podľa ust. § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, s čím navrhovateľ nesúhlasí, nemohlo dôjsť k zániku všetkých práv a povinností z úverovej zmluvy, keďže podľa ust. § 48 ods. 2 odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi konania dohodnuté inak, pričom v danom prípade inak dohodnuté účastníkmi bolo a navyše účinky odstúpenia od zmluvy odchylné upravuje aj iný právny predpis (Obchodný zákonník), ktorý má pred režimom občianskeho práva prednosť. Na podporu svojej argumentácie uviedol uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/405/2012 zo dňa 22. mája 2013, podľa ktorého sa zmluva o úvere bez ohľadu na to, kto je subjektom úverového vzťahu, posudzuje podľa Obchodného zákonníka. V závere zhrnul, že podľa jeho názoru v konaní pred súdom prvého stupňa dostatočne preukázal oprávnenosť žalovaného nároku a v priebehu konania riadne označil a založil do súdneho spisu všetky

relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, čím splnil nielen svoju dôkaznú povinnosť vyplývajúcu z ust. § 79 ods. 1 a § 120 ods. 1 O.s.p., ale aj povinnosť tvrdenia vyplývajúcu z ust. § 79 ods. 1 O.s.p.. Súčasne požiadal odvolací súd, aby v zmysle ust. § 238 ods. 3 O.s.p. vo výroku svojho rozhodnutia určil za dovolací dôvod právnu otázku odstúpenia od úverovej zmluvy podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a odstúpenia od úverovej zmluvy podľa ustanovení Obchodného zákonníka a s tým súvisiacu právnu otázku, či je medzi odstúpeniami od zmluvy podľa týchto režimov vzťah výhodnosti, keďže mal za to, že ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrili odporcovia 1/ a 2/, ktorí s podaným odvolaním nesúhlasili.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací napadnutý rozsudok rozsudkom z 26.3.2014 č. 5Co 289/2013 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie Okresnému súdu Prievidza z týchto dôvodov: Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania doručeným súdu prvého stupňa dňa 28.12.2012 domáhal zaplatenia istiny vo výške 2.341,85 Eur s príslušenstvom odporcami 1/ a 2/ na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXX XXXX, k uzatvoreniu ktorej došlo medzi účastníkmi konania dňa 08.09.2008. Obsahom tejto úverovej zmluvy bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporkyni 1/ klasický spotrebiteľský úver v celkovej výške 5.780,62 Eur a súčasne záväzok odporkyne 1/, ku ktorému zároveň pristúpil odporca 2/ ako jej manžel, nahradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom a to formou mesačných splátok vo výške 161,09 Eur so splatnosťou prvej splátky dňa 15.10.2008. V zmysle bodu A3) úverovej zmluvy odporkyňa 1/ požiadala o ďalšie čerpanie úveru vo výške rozdielu medzi celkovou výškou úveru podľa časti B), t.j. 5780,62 Eur, a súčtom nesplatených úverov zo zmlúv podľa časti B1) ku dňu uzavretia tejto zmluvy. V časti B1) úverovej zmluvy je pritom uvedené číslo úveru XXXXXXXXXXX 9001. Z listinných dôkazov predložených navrhovateľom spolu s návrhom na začatie konania vyplýva, že z banky navrhovateľa bola na podklade uvedeného zmluvného vzťahu na účet odporkyne poukázaná suma vo výške 2.781,87 Eur (86.518,22 Sk), pričom vo výpise z úverového účtu klienta zo dňa 15.11.2012 je ako prvá položka uvedený odkup úveru č. 4265871873 9001 v sume 2.793,16 Eur ku dňu 08.09.2008. Podľa názoru odvolacieho súdu je prinajmenšom predčasné uzavrieť, že na základe úverovej zmluvy bola odporkyni poskytnutá len suma vo výške 2.871,78 Eur, ktorá jej bola aj v skutočnosti poukázaná na účet z banky navrhovateľa, keď v samotnej úverovej zmluve, ako aj výpise z úverového účtu odporkyne 1/ sa nachádza výslovná zmienka o tom, že súčasťou predmetného úverového vzťahu je zároveň nahradenie (odkup) starých nesplatených úverov, v danom prípade úveru evidovaného pod č. XXXXXXXXXXX XXXX. Predmetnú skutočnosť mohol navrhovateľ osobitne zdôrazniť už v samotnom návrhu na začatie konania, v ktorom sám vychádza zo zmätočného tvrdenia o tom, že na účet odporcu previedol sumu vo výške 5.780,62 Eur. Súd prvého stupňa sa teda dostatočným spôsobom nevysporiadal so skutočnou výškou úveru, ktorý bol na základe úverovej zmluvy poskytnutý odporkyni 1/ a ktorý podľa všetkého pozostával nielen zo sumy, ktorá jej bola z banky navrhovateľa poukázaná na účet, ale aj zo sumy jej staršieho nesplateného úveru. Teda právne posúdenie veci súdom prvého stupňa vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, keď v konaní na prvom stupni sa bližšie nezisťovali podrobnosti o zmluvnom vzťahu, na základe ktorého mal byť odporkyni 1/ poskytnutý starší úver č. XXXXXXXXXXX XXXX a k založeniu ktorého došlo medzi účastníkmi konania ešte pred uzatvorením úverovej zmluvy. Výrok o náhrade trov konania obsahuje zrejmu nesprávnosť v písaní, keď súd prvého stupňa namiesto odporcom 1/ a 2/ ako úspešným účastníkom konania nepriznáva náhradu trov konania navrhovateľovi. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a v súlade s ust. § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvého stupňa zaviazal doplniť dokazovanie vyzvaním navrhovateľa na predloženie Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXX XXXX, k nahradeniu ktorého malo úverovou zmluvou uzavretou medzi účastníkmi konania dôjsť, v záujme úplného zistenia skutkového stavu v časti určenia skutočnej výšky úveru č. XXXXXXXXXXX 9003, ktorý navrhovateľ poskytol odporcom 1/ a 2/.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 48 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 2 písm. a, b zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy n a účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Okresný súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu doplnil dokazovanie zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorú uzavreli D. S. a R. S. s navrhovateľom 22.1.2008, a ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru 90 000,.- Sk s mesačnou splátkou 1955,-Sk. Ďalej zistil, že účastníci uzavreli Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXX XXXX, dňa 08.09.2008. Obsahom tejto úverovej zmluvy bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporkyni 1/ klasický spotrebiteľský úver v celkovej výške 5.780,62 Eur a súčasne záväzok odporkyne 1/, ku ktorému zároveň pristúpil odporca 2/ ako jej manžel, nahradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom a to formou mesačných splátok vo výške 161,09 Eur so splatnosťou prvej splátky dňa 15.10.2008. V zmysle bodu A3) úverovej zmluvy odporkyňa 1/ požiadala o ďalšie čerpanie úveru vo výške rozdielu medzi celkovou výškou úveru podľa časti B), t.j. 5780,62 Eur, a súčtom nesplatených úverov zo zmlúv podľa časti B1) ku dňu uzavretia tejto zmluvy. V časti B1) úverovej zmluvy je pritom uvedené číslo úveru XXXXXXXXXXX XXXX. Z výpisu z účtu vedeného v Calyon, pobočke zahraničnej banky, spoločnosti Cetelem Slovensko, a.s., č. listu 10 vyplýva, že 09.09.2008 bola na účet odporkyne v 1. rade poukázaná suma 86.518,22 Sk. Ďalej na úverovom účte č. listu 11-22 je uvedené započítanie: odkúpenie úveru vo výške 2793,16 eur a ako financie v prospech klienta je uvedené 5780,62 eur. Ku dňu 03.05.2012 bolo zúčtované do právneho vymáhania 2341,85 eur. Po započítaní pôvodného úveru XXXXXXXXXXX XXXX vo výške 2793,16,- eur teda navrhovateľ poskytol peňažné prostriedky v preukázanej výške po prepočte 5665,03,- eur, odporkyňa mu uhradila 5581,68 eur, zostáva jej teda uhradiť 83,35,- eur. Bolo nepochybne preukázané, že navrhovateľ od zmluvy s odporcom odstúpil a toto odstúpenie sa stalo účinným k 30.6.2012. Pre prípad odstúpenia od zmluvy mali účastníci vo všeobecných podmienkach dohodnuté, že odporca je povinný uhradiť celú dlžnú sumu aj s príslušenstvom ku dňu odstúpenia od zmluvy. Ako však bolo konštatované vyššie, v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu a v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa podmienky upravené v zmluve nemôžu odchyliť od ustanovenia Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na §§ 39, 48 a 457 Občianskeho zákonníka je potrebné konštatovať, že odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje od začiatku a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršujú jeho postavenie. Dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa dojednaní zmluvy medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy Občianskeho zákonníka. Ustanovenie všeobecných podmienok, podľa ktorých má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy je upravené pre odporkyňu nevýhodnejšie oproti úprave v § 48 v spojení s § 457 Občianskeho zákonníka. Za daného stavu majú teda prednosť ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v rámci spotrebiteľského práva. Po odstúpení od zmluvy je odporkyňa povinná vrátiť navrhovateľovi iba to, čo jej bolo poskytnuté, t.j. sumu 5665,03,- eur. Táto povinnosť vznikla ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy. V konaní bolo nepochybne preukázané, že odporkyňa navrhovateľovi uhradila v súvislosti so zmluvou sumu 5581,68 eur. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že ak navrhovateľ poskytol odporkyni finančné prostriedky vo

5665,03,- a doposiaľ táto uhradila sumu 5581,68 eur, zostáva zaplatiť sumu, 83,35,- eur. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol.

Vychádzajúc z ustanovenia § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas neplní je v omeškaní a v zmysle § 517 ods. 2 OZ, ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je povinný podľa tohto zákona platiť poplatok z omeškania vo výške určenej v § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom v čase začatia omeškania, ktoré začalo účinnosťou odstúpenia od zmluvy, teda 1.7.2012 Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania stanovuje vykonávací predpis. Pri omeškaní ide o objektívnu zodpovednosť dlžníka za stav omeškania. Keďže sa jedná o vzťah občianskoprávny, treba na tento vzťah medzi účastníkmi konania použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, t. j. § 517 ods. 1, 2 OZ. Vzhľadom na uvedené súd priznal navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania v uplatnenej výške 9,% ročne z dlžnej sumy 83,35 eura odo dňa odstúpenia od zmluvy až do zaplatenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Navrhovateľ mal úspech len čiastočný, preto súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.